

BART MADDENS hekelt dubbelzinnige communautaire strategie van traditionele partijen

Vlaams regeerakkoord op weg naar geschiedenis

Even leken de Vlaamse politici als kippen zonder kop naar de staatshervorming te strompelen. Een duidelijke strategie was er niet. Maar nu is er opnieuw wat hoop. Want Alexander De Croo heeft ondubbelzinnig beloofd om niet in een regering te zullen stappen zonder een grote staatshervorming. Alleen is het zeer de vraag of dit indruk zal maken op de Franstaligen. In 2007 hebben ze immers geleerd dat zulke Vlaamse dreigementen best met een korreltje zout worden genomen. Eerst of laatst plooiën de Vlamingen toch. Bovendien moet Open Vld niet rekenen op andere traditionele partijen. Die hullen zich in de grootst mogelijke dubbelzinnigheid over hun communautaire strategie.

Zet Open Vld zich op die manier buitenspel? Het hangt er maar van af of CD&V, sp.a en Groen! bereid zullen zijn om opnieuw een regering te vormen zonder een meerderheid langs Vlaamse kant. Want voortgaand op de resultaten van juni vorig jaar heeft zo'n olifboom geen meerderheid in Vlaanderen. Een scherpe belofte om zeker niet in zo'n regering te stappen krijgen CD&V en sp.a niet over de lippen. Dat is ook logisch. Want

als ze die mogelijkheid nu uitsluiten, dan kunnen ze die nadien ook niet meer gebruiken als stok achter de deur om Open Vld tot communautaire redelijkheid te bewegen.

Het zou wel eens kunnen dat Open Vld na de verkiezingen een koekje van eigen deeg krijgt. In 2007 was het Guy Verhofstadt die CD&V-N-VA overstag heeft doen gaan door te dreigen met een paars-groene minderheidsregering. Toen werd hij ook geholpen door een deels kunstmatig gecreëerd sfeertje van economische doemdenkerij. Na 13 juni zal het niet anders zijn. In het belang van het land zal er snel een economische regering moeten worden gevormd. Bovendien zal men zoveel mogelijk de Belgische schone schijn willen ophouden tijdens het Europese voorzitterschap.

Wat wel opvalt is dat de CD&V, sp.a en Groen! niet zozeer insisteren op een onmiddellijke grote staatshervorming, maar wel op een snelle oplossing voor B-H-V. Dit doet vermoeden dat men na de verkiezingen opnieuw de wetsvoorstellen van Dehaene uit de schuif zal halen en daarover, liefst met dezelfde partijen als in april, snel een akkoord zal proberen te bereiken. In elk

geval kun je er niet naast kijken dat de Vlaamse publieke opinie in snel tempo bouwrijp wordt gemaakt voor zware toegevingen. Bij vorige verkiezingen konden de balorige Vlaamse burgemeesters in de rand

B-H-V-compromis zal inhouden dat de N-VA wordt gedumpte uit Vlaamse regering

rekenen op de vanzelfsprekende sympathie van alle partijen. Vandaag staat er een leger-tje politici en commentatoren klaar om hen een dolk in de rug te steken.

Het is zelfs al zover gekomen dat minister Bourgeois (N-VA) door een van zijn coalitiepartners wordt gekapitteld omdat hij die brave burgemeesters niet wil sanctioneren. Dat is een voorproefje van wat ons na de verkiezingen te wachten staat. Want als de Vlaamse regering al discussieert over steun

aan een paar burgemeesters die België een symbolisch speldenprikje toedienen, hoe zou die Vlaamse regering dan een assertief Vlaams beleid kunnen voeren? Hoe zou die regering het lef hebben om de federale bevoegdheidsoverschrijdingen te bekampen met belangenconflicten? Hoe zou die regering dan kunnen weerstaan aan de druk om de Belgische begrotingsputten te vullen met Vlaamse overschotten?

Het Vlaamse regeerakkoord zou wel eens snel geschiedenis kunnen worden na de verkiezingen. In het scenario van een economische noodregering met hoogstens een regeling voor B-H-V, zal men een assertieve Vlaamse regering kunnen missen als kiespijn. Bovendien zal B-H-V moeilijk kunnen worden gearrangeerd zonder de steun van de Vlaamse regering. Het 'eerbare' compromis zal dan ongetwijfeld ook inhouden dat de N-VA wordt gedumpte uit die regering en wordt vervangen door Open Vld.

Het alternatief is dat de radicaal-Vlaamse partijen erin slagen om een blokkeringsmeerderheid te verwerven in de Nederlandse taalgroep van Kamer of Senaat. Een staatshervorming of een B-H-V-

regeling is dan niet meer mogelijk zonder de steun van de N-VA. In dat geval komen we haast automatisch in een confederaal scenario terecht. De Vlaamse regering zal dan niet langer het lijdend voorwerp zijn van de federale onderhandelingen, maar die zelf voeren.

Anders gezegd: Kris Peeters mag dan al aan de zijlijn staan bij deze verkiezing, zijn regering is wel de echte inzet ervan.

● **Bart Maddens is politicoloog aan de KU Leuven**

● **De Vlaamse publieke opinie wordt in ijlt tempo bouwrijp gemaakt voor zware toegevingen aan de Franstaligen, meent Bart Maddens. 'Men zal een assertieve Vlaamse regering kunnen missen als kiespijn.'**